

Ανακοίνωσης της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων Τράπεζας Αττικής

Εδώ και κάποιες ημέρες η Τράπεζα βρίσκεται για μια ακόμη φορά στο επίκεντρο της δημοσιότητας με αρνητικό τρόπο. Αρχικά με τη δημοσιοποίηση της άσκησης ποινικών διώξεων σε διοικητικά στελέχη αλλά και σε εργαζόμενους για δανειοδοτήσεις της περιόδου 2011-15 και στη συνέχεια εν είδη ρελάνς με τις αποκαλύψεις (εντός ή εκτός εισαγωγικών) για χορήγηση καταναλωτικού δανείου σε εν ενεργεία υπουργό. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση, μέσα από τα ελεγχόμενα από αυτές ΜΜΕ, χρησιμοποιούν όλα τα όπλα που διαθέτουν για να πλήξουν τα αντίπαλο στρατόπεδο. Στον πόλεμο αυτό δε χρειάζονται ούτε ατράνταχτα στοιχεία ούτε αδιάσειστες αποδείξεις. Αρκεί να δημιουργηθεί ένα πολιτικό «τζέρτζελο» για να προσφέρει υλικό επαρκές για προεκλογική χρήση. Προεκλογική περίοδος και σκανδαλογολία ανέκαθεν συμβάδιζαν. Ιδιαίτερα όταν επί της ουσίας της ακολουθούμενης πολιτικής δεν υπάρχει διαφωνία ανάμεσα στα αστικά κόμματα, τότε η σκανδαλογολία γίνεται το βασικό εργαλείο για την πολιτική αντιπαράθεση.

Όσον αφορά τα καθ' ημάς είναι προφανές ότι οι εξελίξεις αυτές δεν έρχονται ως κεραυνός εν αιθρία αλλά σαν εκκαθάριση εκκρεμοτήτων που έχουν παραμείνει ανοιχτές από την περίοδο του ανελέητου πολέμου για την απόκτηση του ελέγχου της Τράπεζας το Σεπτέμβριο του 2016. Μπορεί τότε τα αντιμαχόμενα στρατόπεδα να έφτασαν σε ένα συμβιβασμό αλλά ο ανταγωνισμός μεταξύ τους φυσικά δεν έπαψε ποτέ να υφίσταται. Τώρα ήρθε η ώρα να λύσουν τους λογαριασμούς τους. Σε αυτού του είδους τα ξεκαθαρίσματα εννοείται ότι δεν υπάρχει κανενός είδους φραγμός, όπως η δεοντολογία ή το τραπεζικό απόρρητο. Είναι κοινό μυστικό ότι όλα είναι κατευθυνόμενα εκ των έσω. Υπό κανονικές συνθήκες θα έπρεπε οι διοικούντες να αναλάβουν τις ευθύνες τους, πιθανά δε να επιληφθεί και ο εσωτερικός έλεγχος. Φυσικά κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να γίνει καθώς οι διαρροές προέρχονται από τα ανώτατα κλιμάκια και η ρουφιανιά έχει πλέον αναχθεί σε «εταιρική κουλτούρα».

Εξίσου προφανές είναι ότι όλος ο θόρυβος καμία σχέση δεν έχει με την ουσία του ζητήματος.

Όπως συμβαίνει πάντοτε σε αυτές τις περιπτώσεις κάποιοι αποδιοπομπαίοι τράγοι είναι απαραίτητοι για τον εξωραϊσμό του συστήματος συνολικά. Κι όπως η φυλάκιση κάποιου ξοφλημένου πολιτικού γίνεται το «πλυντήριο» του πολιτικού προσωπικού έτσι και η εμφάνιση της Attica Bank ως εστία «ασυδοσίας και διαφθοράς» έρχεται σε αντιπαραβολή με την «υγιή κι εύρυθμη» λειτουργία των συστημικών τραπεζών (για τις ποίες απλά χρειάστηκε ο ελληνικός λαός να πληρώσει μερικές δεκάδες δις μέσω των ανακεφαλαιοποιήσεων από το ΤΧΣ για να καλύψει τις δικές τους μαύρες τρύπες).

Δεν θα πέσουμε στην παγίδα του συστήματος, που μιλά για «έντιμους» και «ανέντιμους» πολιτικούς, για «έντιμους» και «διαπλεκόμενους» καπιταλιστές, για «μιζαδόρικη» και «υγιή» επιχειρηματικότητα και τα παρόμοια, κρύβοντας την πραγματικότητα της ληστρικής ουσίας του ίδιου του καπιταλισμού και του στυγνού ταξικού διαχωρισμού που επιφέρει.

Δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στην «ανεξάρτητη» δικαιοσύνη. Ο δικαστικός μηχανισμός είναι στο έπακρο πολιτικοποιημένος και σε περιόδους πολιτικών κρίσεων διασπάται σε τμήματα που στρατεύονται στο πλευρό του ενός ή του άλλου πολιτικού στρατοπέδου.

Το έργο το έχουμε δει καλά όλα αυτά τα χρόνια. Με όλες τις διοικήσεις όλων των τραπεζών διαχρονικά, με τα golden boys μεγαλοστελέχη που εμφανίζονται ως μεσσίες κατηγορώντας τους προηγούμενους αλλά στο τέλος φεύγουν νύχτα, έχοντας λύσει το οικονομικό τους πρόβλημα, λαμβάνοντας πέρα από τους προκλητικούς για την κοινωνία μισθούς τους και πλήθος άλλων παροχών. Για αυτούς δεν μας καίγεται καρφί καθώς μαζί τους δεν έχουμε τίποτα κοινό.

Εμάς μας ενδιαφέρει ο απλός εργαζόμενος που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή και προσπαθεί να πείσει τους πελάτες να φέρουν μια κατάθεση ή να πουλήσει ένα ασφαλιστήριο μέσα σε ένα αρνητικό κλίμα. Μας ενδιαφέρει ο συνάδελφος στο διπλανό γραφείο, που καλή τη πίστη ή κάτω από ένα ιδιότυπο καθεστώς τρομοκρατίας με την απειλή της δυσμενούς μετάθεσης, της υποβάθμισης ή της περιθωριοποίησης, υπέγραψε κάποτε μια εισήγηση δανείου και τώρα βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα. Μας ενδιαφέρει ο εργαζόμενος που μετά από χρόνια σε ένα ιδιότυπο καθεστώς ενοικιαζόμενης σκλαβιάς, εντάχθηκε στην οικογένεια της Τράπεζας μας και έχει στηρίξει τις ελπίδες και τα όνειρα του στο μέλλον της.

Γιατί μην αμφιβάλλει κανείς ότι και πάλι εμείς θα είμαστε που θα κληθούμε να πληρώσουμε το λογαριασμό. Με τις πλάτες της ηγεσίας του ΣΥΤΑ – που έχοντας ως πρώτο μέλημα την αναπαραγωγή του εαυτού της δεν πρόκειται ποτέ να αντιπαρατεθεί επί της ουσίας με καμία διοίκηση – οι (άμεσες ή έμμεσες) απολύσεις, οι μειώσεις μισθών, η απώλεια των

ασφαλιστικών δικαιωμάτων μας, η καταστροφή (ου μην και κατάργηση) του κανονισμού εργασίας θα επιβληθούν και πάλι ως αναγκαίες για την «εξυγίανση» της Τράπεζας.

Εμείς από την πλευρά μας δεν πρόκειται να συναινέσουμε στο να γίνουμε και πάλι πρόβατα επί σφαγή.

Όχι στα πολιτικά παιχνίδια στην πλάτη των εργαζόμενων της Attica Bank.

Κάτω τα χέρια από τις δουλειές μας, το μισθό μας, τη ζωή μας.